

Tenint en compte que les ordres del Govern d'autoritzar tota classe de reunions socials era a base de controlar les Societats des d'un principi, obligatòriament fou necessari acatar l'ordre sortida en 1887, segons aclareix dit document.

Els articles que normalitzaven el bon funcionament de la Societat en un principi estaven carregades d'obligacions i forts càstigs econòmics tant pels que no acudien a l'assaig sense causa justificada o bé que entorpien la missió del Director essent falta greu la produïda per disputes anant-se de paraules majors.

Gairebé disposar d'un local de cabuda grandiosa amb el seu cafè, sala d'assaig i Secretaria ha estat cosa fonamental dels cantaires i el primer que tinguérem era el del carrer de les Travesseres on en l'actualitat hi ha la Cooperativa de Consum La Vallesana. Allà sortí el mot popular de «Coro de Can Mariano». A l'any 1908 ens traslladàrem a la Travessera de Caldes, 52, bis, que oferia unes condicions immillorables per desenrotllar tota mena d'activitats. De la importància de l'espai donem a conèixer el que diu la contracta d'arrendament:

«El infrascrito Manuel Puntas Viñas, Procurador de Antonia Bosch, Viuda de Uyá, arrienda por ocho años a la Sociedad «Amigos de la Unión» representada por Jaime Olivé Miret, conocida por «Can Mariano», un local sito en la calle Travesía de Caldas, número 52, bis, componiéndose de un «espaioso» primer piso con sus salones y cocina, incluyendo una habitación en el segundo piso y una despensa en los bajos.»

Es pagaven d'arrendament 400 pessetes trimestrals, quantitat que en aquells temps era una fortuna, tenint en compte que sols abonava el soci tres pessetes cada tres mesos i, la feina que havia per alguns en satisfer la quota.

Quan la Societat, perquè el local ho permetia, decidí fer vetlles de ball i atraccions es manifestà la necessitat de distingir les dues classes d'associats: Els Socis Cantors i els de Número, aquests darrers sense vot, ni veu, ni dret a ser mai elegits per dirigir-la.

Lluny de ser un negoci això del ball, per l'economia de la Societat, en realitat no ho era, ja que els llibres parlen dels problemes

existents per poder abonar les factures, això fa pensar que sempre s'ha mirat pel benefici dels socis, provinents la majoria, de la classe humil i treballadora.

Fins a l'any 1936 el «coro de Can Mariano» estigué en la Travessera de Caldes, 52 bis. A l'acabament de la guerra sorgí el desig del propietari de que es desocupés, possiblement perquè el nivell de vida s'enlairava cada vegada més al temps que els lloguers romanien estàtics i aquells 80 duros trimestrals s'havien convertit en un lloguer insignificant.

A l'any 1947, a pressió de l'arrendador, no hi hagué cap més remei que acceptar un lloc més petit del mateix amo, que era a continuació de l'existent però que donava al Passatge Vallès. El permís de fer vetllades amb orquestra havia desaparegut i amb poc lloc també haguérem de conformar-nos.

Els socis de número per causes de l'època s'anaven donant de baixa i quedà reduïda l'activitat de la nostra Societat a l'extricte pel que es formà: Massa Coral i una excursió per la segona Pasqua.

Les dificultats de la post-guerra per fer sortides i diversions produí un estancament i per acabar-ho d'arreglar el nou local era sols per 5 anys que es prorrogà de nou. Finalitzat el temps d'arrendament els núvols negres amenaçaven perill de dissolució si no aconseguíem una nova estada, i va ser pels volts del 1960 que amb l'ajuda de l'Ajuntament ens dotaren el que tenim en l'actualitat a la plaça José Antonio, antiga plaça del Mercat, al redós de la Forxada.

Un gran augment de socis s'aconseguí a partir de disposar del local actual. Si al principi eren 32, i a l'any 1930 uns 320, actualment som pels volts dels 600 associats.

Això sí, es paguen sols 25 pessetes cada mes i amb aquesta quantitat prenem gratis un vermut de germanor per la Festa Major. Les excursions col·lectives que s'han fet fins a la data han permès que els socis i simpatitzants hagin pogut visitar la majoria de les ciutats espanyoles amb uns preus que estan a l'abast del treballador.

Des de fa 10 anys tenim una Coral Infantil, actualment dirigida pel jove Josep Marquès, que està adherida al moviment de Corals Infantils de Catalunya. El premi per volguer conèixer la música, als petits cantaires